

Met de schrik vrij. Een gruwelijk incident, 1945

Boven: Meester De Vlaming spreekt Wim Boender over het voorval.
Rechts: Martha van den Engel en Wim Boender tijdens de bevrijdingsfeesten.

Bekend is dat in de dagen vlak voor de bevrijding onder Duitse soldaten grote angst leefde voor de gevolgen die de beëindiging van de oorlog met zich mee zou brengen. In die periode (mei 1945) vond er op en rond de Dorpsstraat, ter hoogte van de Groene Kruisweg, een indrukwekkend incident plaats. Een Duitse soldaat liep in de onmiddellijke omgeving van deze plek en was zich kennelijk al bewust van het naderend einde van de oorlog. Hij was behoorlijk onder invloed van drank en was volledig buiten zinnen. Verschillende Hoogvlieters zagen de dronken Duitser lopen. Op enig moment gooide de zwaar beschonken soldaat op de Dorpsstraat, ter hoogte van bakkerij De Koning, een steelhandgranaat. De explosie deed de woningen trillen op hun grondvesten. Ramen sneuvelen onder de luchtdruk van de handgranaat. Grote paniek onder omwonende en omstanders. Goede raad was duur. Nog niet van plan te stoppen wandelde de doorgedraaide man de dijk af richting Achterweg en gooide daar nog een handgranaat. Iedereen stooft alle kanten op om een veilig heenkomen te zoeken. Onder het viaduct stond op dat moment juist de melkknecht van Jo Lengkeek met melkkar. Door de explosies schrok het paard en nam met kar en al de benen. Pas laat in de middag kwam het dier inclusief kar op eigen gelegenheid weer terug naar de melkwinkel van Lengkeek aan de Noordzijdesdijk.

Om de granaat gooiende Duitser te stoppen was heldenmoed nodig. Rinus Bravenboer, een jonge uit de kluiten gewassen Hoogvlietse kerel, woonde op de Dorpsstraat en rende de werkplaats van timmerman Cees Knegt binnen. Greep daar de eerste grote hamer die hij zag liggen en snelde weer naar buiten. Vervolgens liep hij in de richting van de Achterweg waar de dronken Duitser nog geen aanstalten maakte om zijn gevaarlijke actie te stoppen. Onverschrokken en met gevaar voor eigen leven stapte Bravenboer op de Duitser af en gaf hem met de hamer enkele forse klappen op het hoofd. De man stortte ter aarde en bleef bewegingsloos liggen. Later bleek dat Rinus hem letterlijk de schedel had ingeslagen. Al snel kwamen Duitse soldaten vanaf de Spijkenisserbrug en ontfermden zich over hun zwaargewonde kameraad. Het zag er niet goed uit. Op een handkar is de soldaat toen overgebracht naar een woning in de Gaarde die gebruikt werd als EHBO post. Bewoners van de Gaarde hebben een groot gedeelte van de daarop volgende nacht de man horen schreeuwen van pijn. In de ochtend bleek dat de Duitser was overleden aan zijn verwondingen.

In die dagen is Hoogvlieter Wim Boender nog opgepakt door de Duitsers en overgebracht naar een post op de Spijkenisserbrug. Hij werd verdacht van de doodslag op de dronken Duitser. Later werd hij weer in vrijheid gesteld. Dat de verhoren door de Duitsers niet zachtzinnig zijn gegaan blijkt wel uit het verband om zijn hoofd wat op foto's rond de Bevrijdingsdagen nog te zien is.

Rinus Bravenboer heeft zich meerdere dagen schuil gehouden op verschillende plaatsen in Hoogvliet. Toen de bevrijding eenmaal werkelijk daar was kon hij weer naar huis.

Een Duitse steelgranaat.

Rinus Bravenboer, een paar jaar na de oorlog op het voetbalveld.

De Gaarde met rechtsvooraan het huis waar de Duitse soldaat naartoe werd gebracht.

